

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinând examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2022, în cauza penală privind-l pe

BEJENARU Marin XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.08.2021 - 17.12.2021;

Instanța de apel: 10.01.2022 - 13.09.2022;

Instanța de recurs: 16.12.2022– 25.01.2023.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 17 decembrie 2021, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală Bejenaru Marin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, etnobotanicilor sau analogelor acestora pe termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui Bejenaru Marin a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă inculpatul în termenul de probațiune nu va comite noi infracțiuni, totodată a fost obligat condamnatul să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participe la programe de probațiune.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Moșac Alexandru, însă din motiv că nu a fost atacat cu recurs ordinar, Colegiul penal nu se va expune în privința acestuia.

A fost încasat în mod solidar de la Bejenaru Marin și Moșac Alexandru suma de 5040 lei (cinci mii patruzeci) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată chestiunea privitor la corpurile delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Bejenaru Marin în urma înțelegerii prealabile și împreună cu alte persoane în curs de identificare, din interes material, în scopul obținerii profitului bănesc, pe parcursul anului 2021, în circumstanțe necunoscute a intrat în posesia ilegală a drogurilor în proporții mari sub formă de marihuana, procurându-le de la persoane necunoscute, pe care le-a transportat și păstrat la domiciliul său din XXXXX, în scopul înstrăinării terțelor persoane, preponderent din cercul celor de încredere, înstrăinându-le ilegal în repetate rânduri. Astfel el, pe parcursul lunilor mai-iunie 2021, aflându-se în XXXXX, în repetate rânduri, i-a înstrăinat lui Moșac Alexandru droguri sub formă de marihuană la preț de 125 lei per/gram. O parte din drogurile procurate în scop de consum personal de către Moșac Alexandru de la Bejenaru Marin au fost depistate în cadrul percheziției corporale a lui Moșac Alexandru realizată de către colaboratori de poliție la 02.06.2021, între orele 20:00- 20:27 pe traseul M1 Chișinău - Dubăsari, în apropierea XXXXX, când au fost ridicate un pachet de culoare galbenă, precum și două pachetele mici, care conțineau substanță vegetală cu cantitatea de 7,959 grame, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2392 din 25.06.2021 reprezintă substanța stupefiantă marihuană, adică droguri.

Tot el, în continuarea acțiunilor ilegale îndreptate spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, la 04.06.2021, aproximativ la orele 18:00, aflându-se la domiciliul său din XXXXX, a solicitat și a primit suma de 1250 lei de la Moșac Alexandru, care acționa ca investigator sub acoperire în cadrul achiziției de droguri, după ce i-a transmis un pachetel de substanță vegetală cu cantitatea de 7,85 grame, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2393 din 29.06.2021 reprezenta substanța stupefiantă marihuana, adică droguri, în aceeași zi drogurile fiind ridicate de la investigatorul sub acoperire de către colaboratorii de poliție. Ulterior, în cadrul percheziției realizate de către colaboratorii de poliție la domiciliul lui Bejenaru Marin în XXXXX, la 04.06.2021, între orele 18:24-19:37, au fost depistate și ridicate: o cutie din plastic ce conținea substanță vegetală cu cantitatea de 4,02 grame, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-2394 din 17.06.2021 reprezenta substanța stupefiantă marihuană, adică droguri destinate înstrăinării terțelor persoane. Potrivit Listei substanțelor stupefiante, prihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, cu ulterioarele modificări, cantitatea drogurilor aflate în posesia ilegală a lui Bejenaru Marin, manifestată prin Pagină 3 din 16 procurarea, păstrarea, transportarea și înstrăinarea drogurilor, constituia 19.829 grame de marihuană (7,959 +7,85 + 4,02), ceea ce constituie droguri în proporții mari.

Astfel, instanța de fond a stabilit că prin acțiunile sale intenționate, Bejenaru Marin a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, individualizată prin „procurarea, păstrarea și transportarea ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, precum și înstrăinarea ilegală a drogurilor, săvârșită de mai multe persoane, în proporții mari”.

3. Nefiind de acord cu soluția adoptată, *procurorul a declarat apel* împotriva sentinței nominalizate, prin care a solicitat casarea acesteia din motivul blândețea pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanța prin care Bejenaru Marin să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedura penală cu stabilirea unei pedepse sub forma de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația drogurilor, etnabolicilor sau analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului a indicat că, la stabilirea termenului și categoriei de pedeapsă instanța de judecată urma să țină cont de criteriile de individualizare a pedepsei și anume; că inculpatul a recunoscut vina sub greutatea probelor administrate la etapa de urmărire penală și expuse în rechizitoriu; scopul urmărit de inculpat la comiterea infracțiunii, fiind unul de îmbogățire și de profit; anterior Bejenaru Marin nu a fost judecat, nu este încadrat în câmpul muncii, nu are ocupație care să-l caracterizeze din punct de vedere pozitiv; acțiunile sale criminale s-au manifestat prin punerea în circulație ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, în proporții mari, o perioadă îndelungată de timp; de caracterul infracțiunii incriminate, de faptul că prin această infracțiune, în final, se aduc atingeri sănătății persoanei; traficul ilicit de droguri rămâne o problemă care influențează negativ dezvoltarea durabilă și sigură a societății prin implicările infracționale și sociale pe care le produce; în abordarea acestor probleme, Republica Moldova se bazează pe conceptul Organizației Mondiale a Sănătății „Sănătate pentru Toți în secolul al 21-lea”, conform căruia consumul de droguri este o problemă ce periclitează sănătatea publică și poate împiedica dezvoltarea sănătoasă a cetățenilor și societății în context mai larg; Strategia Națională Antidrog începând din anul 2011 până în prezent își propune o abordare complexă și echilibrată a problemelor ce țin de consumul și, respectiv, circulația ilegală a drogurilor, iar unul din pilonii de bază întru realizarea politicilor de combatere a consumului de droguri este reducerea ofertei de droguri, statuat și în pct. 20 Ut. a) din Hotărârii de Guvern cu privire la aprobarea Strategiei naționale antidrog, nr. 1208 din 27.12.2010; de faptul că această infracțiune a fost săvârșită de mai multe persoane; circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, constituie o activitate infracțională foarte lucrativă, cei implicați în ea urmăresc atingerea unor beneficii enorme și imediate, ceea ce și obține; creșterea fulminantă a infracționalității în acest domeniu își are cauzele în combaterea ineficientă a acestui fenomen, și, respectiv, tocmai în vederea eficientizării procesului de prevenire și combatere a circulației ilegale a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legiuitorul a stabilit drept sancțiune exclusivă cu închisoarea, pedeapsă pe care acuzarea o consideră pe deplin justificată.

La stabilirea cuantumului pedepsei penale, instanța de judecată a reținut circumstanțe atenuante cum ar fi căința sinceră de către inculpat și recunoașterea vinei. Reținerea de către instanță a circumstanței atenuante recunoașterea vinei, este

una greșită și neconformă jurisprudenței naționale, or potrivit acesteia recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acorde o dublă valență juridică (pct. 35, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013, „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ CPP de către instanțele judecătorești”). În același timp, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (pct. 17 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale).

Acuzarea reține că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, ca circulația ilegală a drogurilor în proporții mari, de mai multe persoane și în scop de înstrăinare, infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa exclusivă cu închisoare de la 3 la 7 ani, chiar și în prezența circumstanței atenuante ca căința sinceră, suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, în baza art. 90 Cod penal, ar fi o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporționată în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și al scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2022, apelul procurorului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel la fel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Așa dar, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia numirii inculpatului a pedepsei în formă de închisoare pe termen de 2 ani cu suspendată condiționat pe un termen de probațiune 3 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea drogurilor, etnabolicilor sau analoagelor acestora pe termen de 5 ani.

Instanța de apel a apreciat că pedeapsa principală stabilită și individualizată de către instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limitele prevăzute la sancțiunea normei penale.

Instanța de apel a notat în conformitate cu art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului, instanța de fond a stabilit recunoașterea vinei și căință sinceră, însă circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Raportat la considerentele expuse supra, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 5 ani stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art. 90 alin. (4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

În speță, s-a constatat că la stabilirea și aplicarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de fond a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art. 61 și 75 Cod penal, a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care fiind analizate, per ansamblu, permiteau instanței stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia în privința inculpatului.

Așadar, situația inculpatului permitea instanței de apel de a concluziona că dânsul nu prezenta pericol pentru societate și izolarea lui de societate nu era o măsură necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea acestuia și fapta comisă, ținându-se cont și de faptul că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt care poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, or, pronunțarea unei hotărâri de condamnare constituie un avertisment sever pentru inculpat, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei - perioadă determinată de timp în care va fi supravegheat comportamentul inculpatului constituie o măsură adecvată care va duce la îndreptarea inculpatului, rolul de constrângere și scopul pedepsei penale putând fi realizate în această modalitate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.*

În motivare recurentul a indicat că:

- instanța de apel, judecând în fapt și în drept cererea de apel s-a expus nesigur și nemotivat asupra argumentelor despre individualizarea greșită a pedepsei de către prima instanță;

- instanța de apel, similar instanței de fond, și-a motivat contradictoriu soluția adoptată;

- instanța de apel nu a supus aprecierii argumentul invocat de către apelant potrivit căruia prima instanță greșit a constatat în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea de către inculpatul a vinovăției în săvârșirea infracțiunii de circulație ilegală a drogurilor;

- faptul recunoașterii vinovăției nu poate fi reținut în calitate de circumstanță atenuantă în situația examinării cauzei penale în ordinea procedurii simplificate prevăzute la art. 364¹ Cod de procedură penală, or, această împrejurare de fapt este tocmai aceea care atrage incidența procedurii simplificate de examinare a cauzei penale;

- instanța de apel nu a fost atentă la faptul că prima instanță a pus la baza individualizării pedepsei penale aceleași împrejurări/circumstanțe pe care le-a pus și la baza individualizării modalității de executare de către inculpat a pedepsei penale închisoarea;

- individualizarea pedepsei este lipsită de o argumentare convingătoare și a unei motivări în fapt și în drept a soluției respective, nu circumscrie rigorilor de legalitate a hotărârii judecătorești prevăzute la art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală;

- inculpatul nu a înțeles să se conformeze legalității și ordinii de drept iar după terminarea cauzei în judecată, au acceptat procedura simplificată de judecare a cauzei penale doar pentru a beneficia de o reducere de pedeapsă. Fără însă a recunoaște vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate;

- inculpatul s-a eschivat de a dezvălui și numele altor persoane cărora le-a înstrăinat droguri, iar acest fapt nu a favorizat în nici un fel statul în aspirația dar și în realizarea obligației de contracarare a faptelor de circulație ilegală a drogurilor;

- pedeapsa stabilită inculpatului nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de comite a infracțiunilor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Din conținutul recursului se constată că procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, menționând că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la faptele comise de acesta, de aceea, la caz, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, instanța nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect, adică critică individualizarea.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă instanța de recurs precizează că recurentul, referindu-se la pct. 6 din norma menționată, a indicat că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, fără a-și argumenta temeiul invocat, ceea ce rezultă că acesta este introdus cu titlu declarativ și urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Privitor la temeiul de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, recurentul menționează că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la faptele comise de acesta, de aceea, la caz, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, instanța nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect.

Așadar, cu referire la criticile invocate de partea acuzării precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că acuzarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticile enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală, a ținut cont de motivele expuse de instanța precedentă, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b) și f) Cod penal.

Instanța de apel și-a motivat concluzia referitoare la pedeapsă prin statuarea faptului că a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre, cu închisoare reală, în privința inculpatului la moment nu se constată, or, pedeapsa stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivului și scopului celor comise, persoanei celui vinovat, caracterului, circumstanțelor ce atenuază sau agravează răspunderea (sunt prezente circumstanțe atenuante), și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a comis infracțiuni, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află.

Sub aspectul prevederilor legale citate, Colegiul penal statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Contrar celor stipulate anterior, procurorul prin invocarea excluderii pedepsei non privative de libertate nu a prezentat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au fost discutate în instanța de apel și la judecarea cauzei penale instanța de apel a ținut cont de solicitările acuzării și apărării în soluția de condamnare și individualizare a pedepsei, și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei casate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, care corespunde tuturor prevederilor legii

de procedură penală, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză, fapt ce permite declararea inadmisibilității recursului pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar declarat de procuror este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de procuror sunt vădit neîntemeiate.

8. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe BEJENARU Marin XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală semnată la 28 februarie 2023, publicată la 24 martie 2023.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO